

Apostolien teot 1:13-26

Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika ja Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika. Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa.

Ja niinä päivinä Pietari nousi veljien keskellä, kun oli väkeä koolla noin sata kaksikymmentä henkeä, ja sanoi: "Miehet, veljet, sen raamatunsanan piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen.

Sillä hän oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut osalleen tämän viran. Hän hankki itsellensä pellon väärintekonsa palkalla, ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos. Ja se tuli kaikkien Jerusalemin asukasten tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Akeldamaksi, se on: Veripelloksi. Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkä siinä asukasta olko', ja: Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa'.

Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän tykönämme, Johanneksen kasteesta alkaen hamaan siihen päivään, jona hänet meiltä otettiin y-

lös, tuleman hänen ylösnousemisen todistajaksi meidän kanssamme."

Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan. Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummanko näistä kahdesta sinä olet valinnut ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa". Ja he heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista kanssa apostolien joukkoon.

Apostolit siis kokoontuivat yläsaliin rukoilemaan toisen kanssa. He olivat yksimielisiä - olihan heillä lupaus, jonka Jeesus oli heille antanut. Niin kuin tänäänkin, kaikenlaiset kokoontumiset vaativat järjestäytymistä ja järjestelyjä, niin silloinkin. Pietari avaa kokouksen sanoen; "miehet, veljet..." - On selvää, että Pietarissa oli johtajainena. Hänet oli kasvatettu Jeesuksen seurassa siihen, ja niin luontevasti - Pietari astuu esiin ottan en asiat käsiteltäväksi. Päätöksiä syntyy tärkeistä asioista ja tämä kaikki näytti tapahtuneen hyvässä hengessä, olihan Jeesus opettanut heitä suitsemaan valtataistelujaan kertomalla, että "suurin teidän joukossanne olkoon palvelijanne." (Matt.23:11, Mark.9:34-35, Luuk.9:46-48, 22:24-26)

Tunnelmaa heidän keskellään sävytti pelko. He eivät osanneet aavistaa, miten tästä mentäisiin eteenpäin, ja he tiedostivat sen vihan, millä maailma ja sielunvihollinen heitä vihasi Jeesuksen nimen tähden. Lukitut ovet kertovat omaa kieltään, kuinka he joutuivat olemaan piilossa maailman vihalta. (Joh.15:18-19)

Pietari otti puheeksi vaikean ja kipeän asian - nimittäin heidän joukossaan olleen petturin ja hänen hirvittävän loppunsa. Jakeessa 18 hän kuvaa Juudaksen tilannetta: "Hän hankki itsellensä pellon väärintekonsa palkalla, ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos." - On hämmäntävää, miten tarkasti Raamattu oli ennustanut juuri nuo hetket, mitä apostolit saivat elää todeksi. Pietari kertoo jakeessa 20, miten psalmeissa ennustettiin: "Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkä siinä asukasta olko", ja: "Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa".

Nyt heidän ensimmäinen tehtävänsä oli valita tuon petturin tilalle mies, joka toimisi apostolina yhdessä heidän kanssaan. Lukiessa näitä Raamatun tekstejä, ei voi olla ihailmatta heidän uskoaan ja luottamustaan Jumalan johdatukseen. Hehän arpa heittäessä rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummanko näistä kahdesta sinä olet valinnut."

Tällaisessa nöyrässä uskossa meidänkin tulisi olla. Mieliä kyselyssä ja inhimillistä mieltä seurattaessa syntyy vain kiistoja ja eripuraa. Mutta luottaessamme Jumalan johdatukseen ja vaikutuksiin rukouksen kautta, löydämme ja säilytämme yksimielisyyttä, joka perustuu uskoon, - ei ihmisten mielipiteisiin.

